

DE TAS

Eenakter blijspel

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TAS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Henny Vis – een wat volks type van middelbare leeftijd

Rechter – een keurig, wat stijfjes heerschap

DECOR:

Zie begin van het stuk.

(Henny Vis zit op een bankje tegenover een tafel te wachten. Ze heeft een tas naast zich staan en haar jas en sjaal hangen aan een kapstok. Er staat verder nog een paraplubak met twee paraplu's er in. Op de tafel ligt een houten hamer zoals die in de rechtszaal wordt gebruikt. Er staan nog een tafeltje met een kleedje en een vaas (droog)bloemen er op en een kastje met wat boeken en een beeldje. Achter de tafel staat een grote, deftige stoel. De rechter komt op in een net pak en met een vrij opzichtig horloge om. Hij knikt kort naar Henny Vis en neemt plaats achter de tafel. Hij zet een leesbril op en begint zijn papieren te ordenen en te lezen.

Henny kijkt hem verwachtingsvol aan, maar na een tijdje schuifelt ze ongeduldig heen en weer, zucht hoorbaar en slaat op een gegeven moment haar armen over elkaar. Uiteindelijk zit ze naar buiten te kijken en dus schrikt ze op als de rechter haar plotseling aanspreekt)

RECHTER: Mevrouw Vis.

HENNY VIS: *(schiet overeind)* Ja, meneer.

RECHTER: *(over zijn bril heen kijkend)* U mag mij aanspreken met edelachtbare. En gaat u ook maar weer zitten.

HENNY VIS: *(met een buiging, beetje spottend)* Edelachtbare. *(gaat zitten)*

RECHTER: Mevrouw Vis....

HENNY VIS: Ja?

RECHTER: Edelachtbare.

HENNY VIS: *(trekt een gezicht naar het publiek)* Ja....edelachtbare.

RECHTER: Mevrouw Vis, u bent hier in de hoedanigheid van gedaagde in de zaak genaamd 'De Tas' waarbij u een u onbekende dame heeft beroofd van haar tas, waarbij slachtoffer enige blauwe plekken en een gekneusde hand heeft opgelopen door uw toedoen.

HENNY VIS: Nou, edelwaardige heer, dat komt, ik dacht....

RECHTER: Edelachtbare! *(leest verder)* U bent veroordeeld voor dit vergrijp en u heeft een boete opgelegd gekregen van 150 euro alsmede een taakstraf van 60 uur.

HENNY VIS: Ja maar, edelachtbare meneer....

RECHTER: Alleen edelachtbare, zonder 'meneer', mevrouw.

HENNY VIS: Mevrouw?

RECHTER: Meneer.

HENNY VIS: Nee, edelachtbare toch? Is het nou wel meneer?

RECHTER: Het is zonder meneer. Edelachtbare, zonder meneer.

HENNY VIS: U zegt het maar hoor, edelachtbare, het is vandaag uw dag. (*mompelt in zichzelf*) Mijn dag is het in ieder geval niet.

RECHTER: (*na weer een strenge blik over zijn bril heen*) Goed, vervolgens bent u tegen deze uitspraak in beroep gegaan en nu zitten we dus hier en heeft u nog een laatste kans om uw kant van het verhaal toe te lichten alvorens ik een definitief oordeel vel. (*kijkt haar weer indringend aan*) U weet dat mijn vonnis lager maar ook hoger uit kan komen, mevrouw Vis?

HENNY VIS: Hoezo?

RECHTER: Als men in hoger beroep gaat, bestaat de kans dat boete en/of taakstraf hoger uitkomen dan de oorspronkelijke eis.

HENNY VIS: Maar dat is toch helemaal niet eerlijk?

RECHTER: Zo is de wet, mevrouw, en daar houden we ons aan.

HENNY VIS: Nou, maar dan nog eens wat; ik heb die eerste keer op de rechtbank heel die jury niet gezien. Hoe kan dat? Die moeten toch eerst nog met een briefje komen waarop staat dat ik onschuldig ben?

RECHTER: Mevrouw Vis, wij hebben geen jurystelsel in Nederland, hier doet de rechter uitspraak.

HENNY VIS: En die jurk hoeft u ook niet aan?

RECHTER: Jurk? Toga bedoelt u. Nee, mevrouw, dat is bij deze zitting niet nodig. Welnu,

HENNY VIS: Hoe weet ik dan dat u rechter bent?

RECHTER: (*doet zijn leesbril af, klinkt afgemeten*) Mevrouw, u weet dat ik rechter ben, omdat u een brief heeft gekregen van de rechtbank met een uitnodiging voor deze zitting van vandaag en ik zit hier niet achter deze tafel omdat ik tandarts ben. Akkoord?

HENNY VIS: O, oké, edelachtbare.

RECHTER: (*leest verder*) Welnu, het incident vond plaats op woensdag 31 maart op de markt in het centrum van (*de plaats*

waar het toneelstuk speelt). Het is nu (*kijkt op zijn horloge*) kwart over 10, begint u maar met uw verhaal.

HENNY VIS: Ja, nou goed, ik ging naar de markt, want het was mooi weer en ik dacht, nou, weet je wat, ik ga op de fiets en ik had niet zo veel nodig, dus dat paste allemaal wel in mijn fietstas. Ik deed mijn tussenjas aan, ik had niet eens een sjaal nodig, want het was helemaal niet koud, en....

RECHTER: Mevrouw Vis, zullen we het relaas laten beginnen vanaf het moment dat u op de markt aankwam?

HENNY VIS: Ja, moet u luisteren, edelachtbare, ik kan het alleen maar vertellen op mijn manier en dat is vanaf het begin, meneer, en als dit nou toch de laatste keer is dat ik mijn verhaal mag doen, dan wil ik het wel graag goed vertellen. Snapt u wel?

RECHTER: (*zucht*) Prima.

HENNY VIS: Nou, waar was ik, o ja, ik deed mijn tussenjas aan, omdat het mooi weer was en ik pak mijn tas, dat is dus deze tas die ik altijd bij me heb, want daar zit alles in wat ik nodig heb, portemonnee, telefoon, leesbril, pillen, zakdoekjes, agenda, lippenstift, (*denkt even na*) o, en hoestsnoepjes. Dat was het wel, geloof ik. Nou, ik stap op de fiets en 10 minuten later, want ik woon vlakbij, zet ik mijn fiets bij de mart in de fietsenstalling en ik loop de mart op.

RECHTER: Wanneer ontstond de worsteling met het slachtoffer?

HENNY VIS: Edelachtbare!

RECHTER: Ja, ik weet het, u vertelt het verhaal op uw eigen wijze. Maar ik denk dat het allemaal ook wel duidelijk wordt zonder hoestsnoepjes, dacht u ook niet?

HENNY VIS: (*na beledigde blik op de rechter*) Ik kan mijn verhaal niet anders vertellen, edelachtbare! (*haalt diep adem en vervolgt*) Ik ging eerst naar de notenkraam, want de volgende dag kregen we vrienden op de borrel en dan wou ik er een nootje bij hebben, pistache of pelpinda's of zo, want dan heb je meteen wat te doen en dan zijn ze ook niet zo snel op.

RECHTER: Mevrouw Vis, u snapt best wat ik bedoel, ook die pistachenootjes en pelpinda's hoeven er niet in.

HENNY VIS: (*gaat onverdroten verder*) Ik betaal bij die notenkraam en ik stop die noten in zo'n slap tassie, weet u wel, (*haalt er een uit haar tas*) zo een, ziet u wel, die zit ook altijd opgevouwen in

mijn tas, heel handig. Edelachtbare, mag ik er alstublieft bij gaan staan en lopen? Dan kan ik het nog beter vertellen allemaal.

RECHTER: Ach, mevrouw Vis, gaat uw gang, wellicht gaat het niet alleen beter, maar ook sneller. Tenminste dat hoop ik dan, hè?

HENNY VIS: *(staat op na een giftige blik op de rechter)* Nou, hier is dus die notenkraam en dan ga je zo door naar de kaasboer en daar wou ik ook heen, want ik dacht, Ellie en Huub willen er morgenavond ook wel een blokkie kaas bij, Ellie en Huub dat zijn....

RECHTER: *(vult haar zin aan)* Mijn vrienden.

HENNY VIS: Uw vrienden? U kent ze toch helemaal niet?

RECHTER: Nee mevrouw Vis, ik ken Ellie en Huub inderdaad niet.

HENNY VIS: Maar u zegt net....

RECHTER: Ik wilde alleen uw zin aanvullen om de vaart er een beetje in te houden en ik bedoel natuurlijk 'uw vrienden'.

HENNY VIS: Ja, ik wou al zeggen.

RECHTER: *(hartgrondig)* Gaat u alstublieft door met uw verhaal.

HENNY VIS: Ik wou mijn portemonnee uit mijn tas halen om te betalen voor die kaas, nou *(doet schrikreactie na)* grote schrik....!

RECHTER: Want uw tas was weg.

HENNY VIS: Helemaal niet. Waarom zegt u dat?

RECHTER: *(met een zucht)* Omdat u op enig moment in dit vrij uitgebreide verhaal uw tas kwijtraakt, toch?

HENNY VIS: Ja, maar niet nou.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto